

Är EU principfast när det gäller sina egna principer?

En studie av hur konsekvent EU följer sina riktlinjer för sanktioner

Abstract

Uppsatsens mål är förstå hur konsekventa EU är när det kommer till att uppfylla det ramverk som konstruerats utifrån EUs egna principer och offentliga uttalanden. Genom en teoretiskt-analyserande studie av aktuella EU sanktioner ger undersökningen ett tydligt resultat. Granskningen kan bekräfta teoribildning på området men lämnar även kritiska reflektioner om EUs ramverk och hur det är uppbyggt. Uppsatsen bygger främst vidare på forskning om EUs sanktionsbeteende, externa relationer men även sanktionsteori i allmänhet. Med hjälp av analysen får läsaren en förståelse för hur EUs sanktioner kan förstås och undersökningen kan bekräfta bilden av att EU värderar och utvecklar sanktionsverktyget. Slutligen kan uppsatsen fastlägga att EU följer sitt ramverk i hög grad men uppsatsen visar även att det finns en möjlig diskrepans mellan säkerhet, EUs politiska intressen och normativa åtaganden.

Nyckelord: Sanktioner, Europeiska Unionen, riktlinjer, ramverk, internationella relationer, Sanctionspolicy, Spelteori, Portela, Smith, Brooks,

Antal ord: 9945

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
2	Frågeställning & Syfte	2
2.1	Syfte	2
3	Möjliga Scenarion & Hypoteser	3
3.1	Tabell 1	3
3.2	Utveckling av möjliga scenarion	3
4	Teori	5
4.1	Teoretisk bakgrund till EU, CFSP & sanktioner	6
4.2	Problematiska aspekter av sanktioner	7
4.3	EUs sanktionspolicy & Mänskliga rättigheter	8
4.4	Spelteori & sanktioner	9
4.5	Reflektioner om teorin	11
5	Teoretiskt Ramverk	12
5.1.1	Punktlista över ramverket	12
5.2	Avvägningar	14
5.2.1	Tabell 2	14
5.3	Förtydligande av ramverkets källor	14
6	Metodologi	16
7	Avgränsningar	18
8	Resultat	20
8.1	Resultats-tabeller	20
8.1.1	Tabell 3. Bosnien & Hercegovina	20
8.1.2	Tabell 4. Haiti	20
8.1.3	Tabell 5. Libanon	21
8.1.4	Tabell 6. Moldavien (Transnistrien)	21
8.1.5	Tabell 7. Myanmar (Burma)	21
8.1.6	Tabell 8. Serbien & Montenegro	21
8.1.7	Tabell 9. Sudan	22

8.1.8	Tabell 10. Syd Sudan	22
8.1.9	Tabell 11. Vitryssland	22
8.2	Genomgång av resultatet.....	23
8.2.1	Haiti.....	23
8.2.2	Libanon.....	23
8.2.3	Serbien & Montenegro	23
8.2.4	Sudan.....	24
8.2.5	Syd Sudan.....	24
8.2.6	Vitryssland	24
8.3	Sammanfattande Tabell.....	25
8.3.1	Sammankoppling med tabell 4.1	25
9	Analys & Diskussion.....	26
9.1	Kritik & förtydliganden.....	29
10	Slutsats.....	31
11	Bilaga 1.....	32
12	Referenser.....	33

1 Inledning

Sanktioner väcker intresse bland akademiker och politiker världen över och har kommit att användas både i praktiken mer och mer under de gångna århundradet. Ett utrikespolitiskt verktyg som väcker både tvivel över dess effektivitet och legitimitet men med ett stadigt växande intresse kring sig även inom akademien (Hufbauer et al. 2007; Portela, 2010). EUs användningen av sanktioner har blivit en viktig del för den Europeiska utrikespolitiken i stort och är ett område som ökat markant sedan nittiotalet och framåt. EU utför sanktioner som FN har beslutat om men man utför även på egen hand självständiga fristående sanktioner i fall där man anser att det behövs (EU Sanctionspolicy, 2016; Portela, 2010). EUs sanktionspolitik är därmed ett intressant område för statsvetenskapen att undersöka. Samtidigt som EU ser till sina egna intressen behöver man även förhålla sig efter EU konventioner och FN stadgar som t.ex. mänskliga rättigheter. Denna uppsats kommer följaktligen undersöka hur konsekventa EU är utifrån sina egna riktlinjer men också om sanktionerna är konsekventa i sin tillämpning. Uppsatsen kommer behandla flera olika teoretiska perspektiv som lagts fram om bl.a. sanktioners effektivitet, EUs roll som normativ aktör och spelteori. Kortfattat så bedömer vi att EU i hög grad följer sitt eget ramverk när man har utfört sanktioner.

2 Frågeställning & Syfte

Frågeställning för denna uppsats lyder: Följer EU sina egna principer, sitt eget ramverk och är konsekvent i sin tillämpning av sanktioner mot stater och individer?

För att förtydliga här så ämnar vi alltså undersöka aktuella sanktioner som EU har utfärdat och i fall dessa sanktioner överensstämmer med de riktlinjer som EU har för implementeringen och styrning av sina sanktioner. Vi undersöker alltså inte om sanktionerna EU har beslutat om eller inte beslutat om och om deras sanktionspolitik som helhet är konsekvent

2.1 Syfte

Syftet är att ta reda på om EU är konsekventa när de utför sanktioner när förutsättningarna enligt EUs egna bestämmelser/principer föreligger. Att breda kunskapen kring EUs utrikespolitik och förståelsen angående sanktioner i allmänhet. En av de viktigaste anledningarna till att vi har valt att specificera frågeställning och syfte på detta sätt är pga. att vi ämnar bygga vidare på Portelas bok ”*European Union sanctions and foreign policy*” och konklusion att ett tydligt rättsligt ramverk leder till att effektiviteten för sanktionen höjs (2010, 162).

3 Möjliga Scenarion & Hypoteser

I vår undersökning av EUs sanktioner ser vi fyra stycken möjliga utfall i hur stor utsträckning EU uppfyller sina egna riktlinjer när det gäller sanktioner mot tredje part samt huruvida EU är konsekventa i detta mot olika länder. De vill säga, Följer EU sina egna riktlinjer i ungefär lika stor utsträckning mot olika länder eller skiljer det sig åt? Vi tänker även att ett möjligt utfall kan vara som så att EU inte följer sina egna riktlinjer i särskilt stor utsträckning men i sitt agerande mot andra länder så är det ändå konsekventa. Ett möjligt scenario här är att EU inte agerar i enlighet med sina riktlinjer utan på grund av olika anledningar avviker från det, men att man avviker på liknande sätt i alla eller flera av fallen. För att illustrera de olika dimensionerna tydligare se tabell 1.

3.1 Tabell 1

1: EU är i hög grad konsekventa och följer sina egna riktlinjer i stor utsträckning.	3: EU är i låg grad konsekventa och följer sina egna riktlinjer i stor utsträckning.
2: EU är i hög grad konsekventa och agerar sällan efter sina egna riktlinjer.	4: EU är i låg grad konsekventa och agerar sällan efter sina egna riktlinjer.

3.2 Utveckling av möjliga scenarion

Denna fyrfältstabell visar lämpligt vad som kan förväntas av undersökningen och den kommer vidare att användas i analysen av resultatet för den frågeställning som vi har ställt. Den kan hjälpa oss att förstå hur man ska tolka EU och dess beteende gällande sanktioner. För att förstå om sanktionerna är av mer ad hoc karaktär eller om sanktionerna är mer institutionaliserande och att EU är kapabla nog att följa sitt eget ramverk. Med konsekvent så menar vi det följande: När EU väl utför sanktioner agerar man då på samma sätt mot olika länder. Vi förstår här såklart att EU måste ta olika aspekter i hänsynstagande då varje land och sanktion troligtvis har unika förutsättningar. Det vi menar är snarare om det finns diskrepans i EUs beteendemönster mot ett eller fler av de undersökta länderna som inte finns mot ett eller fler av det andra. För mer ingående diskussion kring detta se avsnitt 9. Är det så att EU verkar tillämpa sina egna principer likartat mot olika länder eller skiljer sig beteendet och tillämpningen av principer mycket åt

mellan olika sanktioner. Med riktlinjer menar vi det teoretiska ramverk som vi i denna undersökning satt samman och vilken är ett ramverk där EUs olika relevanta principer, riktlinjer och regelverk för sanktioner kondenserats ned till de punkter som binder ihop EUs utrikespolitik gällande sanktioner. Detta är av ytterst vikt att koppla ihop med syftet för undersökningen, se avsnitt 2.1. Helt enkelt de riktlinjer EU själva har satt upp för sitt beteende gällande sanktioner. Med hög respektive låg grad av uppfyllande av sina egna riktlinjer menar vi det följande: Är det så att EU följer alla, eller alla förutom ett litet fåtal av sina egna riktlinjer när det utför sanktioner så kommer det också att bedömas som att EU i hög grad följer sina riktlinjer. Om EU generellt sett sällan följer sina riktlinjer och/eller i vissa fall uppfyller de flesta av sina principer men i andra fall av sanktioner inte uppfyller mer än ett fåtal så kommer det bedömas som att EU i låg utsträckning följer sina egna riktlinjer.

4 Teori

Tidigare forskning inom sanktionsteori har framförallt fokuserat på två saker. Att undersöka sanktioners effektivitet och konsekvenser och att undersöka under vilka olika förhållanden som sanktioner används. Överlag har sanktionsverktyget i många analyser kritiserats för att inte vara ett effektivt verktyg (Hovi, Huseby and Springz, 2005, 479-83; Galtung, 1967). Det har vidare kritiserats för att ofta försämra den humanitära situationen och villkoren för civilbefolkningen (Brooks, 2002; Peksen, 2009), situationen för pressfrihet och journalister (Peksen, 2010). Trots detta så fortsätter sanktioner att vara populära och öka i antal (Hufbauer et al. 2007). Den generella definition vi kommer använda för sanktioner är: Införandet av straffande åtgärder på en måltavla, åtgärder som syftar till att begränsa en stat, individ eller grupps tillgång till ekonomiska resurser, kulturella och sociala sammanhang och begränsa rörelser för medborgare. Detta för att framkalla en förändring i måltavlans politik i överensstämmelse med avsändarens preferenser (Brooks, 2002). Denna definition betonar sanktioners politiska effekter och det tryck som sker på sanktionerade personer för att de ska ändra sin politik. Värt att notera här är att det finns olika typer av sanktioner. Överlag så har så kallade ”broad sanctions” en större negativ inverkan på civilbefolkningen än vad ”limited sanctions” har (Drezner, 2003a). Breda sanktioner handlar generellt sett om handelsrestriktioner med ett land, t.ex. stop mot oljeimport (Chapter VII, Un.org). Med smarta/smala/riktade sanktioner menas generellt sett saker som frysning av ekonomiska tillgångar, reseförbud riktade mot individer (Chapter VII, Un.org; Regeringskansliet, 2014; EU sanctions policy, 2016). EU har under de senaste åren använt sig nästan uteslutande av smarta sanktioner (Regeringskansliet, 2014). Sanktioner är ett fredligt tvångsmedel, så kallad ”mjuk makt” och är en aktion där som används för att få fram sin politiska vilja gentemot annan stat och är en tidsbestämd diplomatisk handling som används för att ändra en utländsk regerings politik (Regeringskansliet, 2015; Grauvogel, von Soest, 2014, 636-637). Tanken med sanktioner är att skapa stora kostnader för den enskilda nationen eller individen och tvinga fram politiska förändringar. Sanktioner har blivit ett allt viktigare verktyg i det anarkiska världssystemet (Grauvogel, von Soest, 2014). Sanktioner kan användas istället för militära resurser för att påverka andra länder och när man talar om sanktioner i vårt samhälle så innebär det generellt sett bestraffning mot handel, begränsningar av politiskt samarbete mellan olika stater (Lundin, Jildenbäck, 2015).

4.1 Teoretisk bakgrund till EU, CFSP & sanktioner

EU har just nu 35 aktiva sanktioner mot olika länder (European Commission, 2015). Teorin kring EUs sanktioner har det senaste decenniet breddats och nyanserats bland annat genom arbetet från Portela och hennes doktorsavhandling ”European Union sanctions and foreign policy” där hon analyserar EUs autonoma sanktioner mellan åren 1987-2003 (2010). EUs militära styrka och möjligheter är relativt outvecklade (de Vries, Hazelzet, 2005, 95) vilket gör att EUs andra utrikespolitiska verktyg blir desto viktigare för organisationens egenskap att bedriva en aktiv utrikespolitik (de Vries, Hazelzet, 2005, 95-100). Därav är det inte förvånande att EU har varit aktiva redan sedan tidigt 1990-tal med att använda och utveckla sin utrikespolitik inom sanktionsområdet (Portela, 2005, 84). Idag är det också tydligt att EU i och med skapandet av ”Common Foreign and Security Policy” (hädanefter CFSP) utvecklat en egen sanktionspolitik (Portela, 2005, 83-5). CFSP är samlingsnamnet för den gemensamma utrikespolitik som EUs medlemsländer har beslutat om att åtfölja. Bland annat för att influera lagförslag och politik som kränker internationell lag, mänskliga rättigheter, demokratiska principer och lag och rätt (CFSP, 2016). Vilket gör det angeläget att utvärdera och analysera detta område då det är ett relativt nytt och utforskat sådant. Även fast det tillkommit mer litteratur som exempelvis Portela och Smiths böcker och artiklar om specifikt EUs sanktionspolitik (Eriksson, 2011; Portela, 2010; Smith, 2008; de Búrca, 2011) på senare år där bl.a. EUs faktiska sanktionspolitik undersöks och dess effektivitet och utfall analyseras så behandlar inte litteraturen om EU särskilt mycket hur besluten tas och om besluten efterföljer de riktlinjer EU själva har satt eller anammat. Portela påpekar att det är svårt att avgöra om BPRM och utformning av övriga principer och riktlinjer för EUs sanktioner ska ses som en ny väg eller snarare en efterkonstruktion av redan rådande praktik (Portela, 2005, 84). Det är värt att påpeka för tydlighetens skull i denna undersökning att det är av låg relevans vad ursprunget till nuvarande ramverk är. Det kan dock vara intressant för fortsatt forskning på området att analysera huruvida tillämpning och formalisering av redan gällande beteende är enklare att genomföra än vice versa. Det är dock relevant för denna uppsats om det skulle vara så att det ramverket konstruerades utifrån principer som inte behandlade länder utanför EU konsekvent.

I Portelas undersökning om den geografiska närheten till EU spelar roll för EUs sanktionspolitik, hur pass konsekventa och likartade EU är mot länder beroende på det geografiska avståndet till dem så tas datamaterialet för undersökningen från åren 1987-2003 (Portela, 2005). Därefter har mycket skett med EUs utrikespolitik. Under 2000-talet har EUs olika instanser släppt åtskilliga dokument som till stor del eller enbart fokuserar på sanktioner och deras tillämpning (BPRM, 2004; Eas.europa.eu, 2016; Sanctions, Eas.europa.eu, 2016; Årsrapport, 2014; Eurlex.europa.eu, 2007; Europarl.europa.eu, 2012). För detta växande material så är det klart att två dokument har ett stort inflytande för utformningen och utvecklingen av EUs sanktionspolicy. Det är ”Basic Principles on the Use of

Restrictive Measures (Sanctions)” från 2004 och CFSP som tog den ungefärliga form den har nu i samband med Maastricht fördraget från 1992 (BPRM, 2004; Europeiska Unionen, 1993). Dokumenten refereras ofta till och genomsyrar efterföljande dokument. Därför är det av stort intresse för denna undersökning och för litteraturen kring sanktioner i allmänhet och EU i synnerhet huruvida det är möjligt för en sanktionspolicy att vara dels enhetligt och konsekvent och i den bemärkelse det är möjligt även anses vara institutionaliserad.

4.2 Problematiska aspekter av sanktioner

För att få en nyanserad och mer omfattande bild av hur sanktioner används och varför de används som ett utrikespolitiskt medel är det av vikt att betona betydelsen att sanktioners framgång att uppnå ett resultat i den avsändarens favör ökar om man tar hänsyn till förstadiet till sanktioner (de Vries, Hazelzet, 2005, 101-2). D.v.s. när det endast finns hot för sanktioner eller det finns en risk för sanktioner. Något som är väl värt att ta i beaktande då endast hot om sanktioner ofta leder till eftergifter från det land som hotet riktas mot (Rudolf, 2007). I auktoritära länder har breda sanktioner generellt sett visat sig vara mer ineffektiva än mot demokratiska länder (Brooks, 2002, 1-3). Många gånger så verkar det som att de typer av sanktioner som fungerar allra bäst mot demokratiska länder är de minst effektiva mot auktoritära regimer. I omfattande handelssanktioner kan alltså vara kontraproduktiva i ett auktoritärt land tillskillnad från i ett demokratiskt land där de breda sanktionerna ”träffar” den stora massan som då tenderar att utöva politiskt tryck på politiker (Brooks, 2002). De är ofta kontraproduktiva eftersom de tenderar att om distribuera inkomster från den breda massan till landets elit eftersom eliten har verktygen att bibehålla sin egen standard (Hovi, Huseby, Springz, 2005). Handelssanktioner leder då till att incitamenten för ledarna att ge eftergifter minskar då snarare än att öka. En process med inrikespolitiska konsekvenser som är viktigt att förstå för beslutsfattare att förstå om man med framgång vill använda sanktioner (Brooks, 2002).

EU använder sig nästan uteslutande av riktade sanktioner (EU sanctions policy, 2016; Regeringskansliet, 2014). Riktade sanktioner är mindre skadliga än breda sanktioner när det gäller att ha en negativ påverkan på pressfrihet, och mänskliga rättigheter samt civilbefolkningen (Peksen, 2010; Hovi, Huseby, Springz, 2005; Portela, 2010; Eriksson, 2011). Sanktioner verkar ha ett större inflytande över att destabilisera ett auktoritärt lands ledare och är effektivare på att göra så än vad många tidigare trott (Nikolay, 2005). Det är mer sannolikt att dessa ledare och andra i den styrande gruppen förändrar sitt beteende och gör eftergifter alltså när smala sanktioner riktas mot landet (Brooks, 2002). Vilket bör betraktas i ljuset av att man kan se EUs normativa sanktionspolicy även från ett mer renodlat säkerhetsperspektiv (Smith, 2003, 98). Det är dock inte så självklart att smala sanktioner inte har någon negativ påverkan alls på den humanitära situationen utan snarare så att det är drabbar dem i mindre utsträckning och det är svårare för

eliten att omfördela bördan av sanktionerna på civilbefolkningen (Peksen, 2010; Brooks, 2002). Sanktionslitteraturen har visat på att det finns incitament både för avsändare och mottagare av sanktioner att finna kompromisser före införandet av sanktioner och på så sätt kan de båda sidorna undvika den ekonomiska konflikt sanktioner för med sig (Drezner, 2003b).

4.3 EUs sanktionspolicy & Mänskliga rättigheter

EU har anklagats för att vara skyldig till inkonsekvent beteende eftersom utomstående länder har, trots att deras förseelser mot bl.a. mänskliga rättigheter är likartade de länder som var på väg att bli EU medlemsländer och fick sanktioner mot sig (Smith, 2003, 116). Dvs Smith menar att länder i EUs närhet hade en lägre tröskel för att bli sanktionerade än länder längre bort. Annan forskning, visserligen med några år på nacken, har också föreslagit att EU ska betraktas som en regional aktör snarare än en global sådan (Eriksson, 2005, 109; Portela, 2005, 89). Ett faktum G. de Burca inte håller med om, utan hon hävdar istället att EU ska förstås som en global aktör för mänskliga rättigheter (de Burca, 2011, 651-2). Detta är en betraktelse som är intressant för vår undersökning då den kan komma att belysa om EU också kan sägas ha ett inkonsekvent beteende i den mån man följer sitt ramverk mer eller mindre strikt mot länder i sin geografiska närhet. Portela har i sin bok "European Union sanctions and foreign policy" fokuserat på EUs sanktioners evolution och utveckling. När hon har tittat på EUs katalog och sanktioner har hon identifierat en "EU-way", vilken försöker respektera skillnaden mellan de som är ansvariga för bl.a. kränkningar av mänskliga rättigheter och populationen som helhet. Där EU försöker att vara ett starkt stöd till befolkningen samtidigt som den sätter press på landets elit (2010, 31). I samma bok finner Portela den högst intressanta kopplingen i sin analys att det finns en stark koppling mellan ett rättsligt ramverk under vilka sanktioner är utfärdade och deras effektivitet. D.v.s. om det finns ett tydligt rättsligt ramverk som finns att åtgå för den typen av situation sanktionen har utfärdats under leder det till att effektiviteten för sanktionen höjs (Portela, 2010, 162).

EUs sanktionspolicy präglas av en normativitet som förespråkar respect för mänskliga rättigheter och demokratiska principer (de Vries, Hazelzet, 2005, 101-2; Manners 2002; Portela 2005, 87-8) De politiska målen och kriterierna för restriktiva åtgärder bör minimera negativa konsekvenser på de civilbefolkningarna eller tredje land som inte omfattas av sanktionerna (Kopraveva, Maarten, 2015, 316-318) om de ska stämma överens med bilden av EU som en normativ sanktionsutförare, något som även verkar vara väl vederlagt (Manners 2002; Portela, 2005, 87; Checkel, 2001). Däremot finns det nödvändigtvis inte en dikotomi mellan att utfärda sanktioner dels på grund av kränkningar mot demokrati och mänskliga rättigheter och dels på grund av ett mer för EU mer klassiskt säkerhetstänk. D.v.s. att EU har inorporerat mer traditionellt strategiskt tänkande i sin normativa utrikespolitik (Young, 2004, 428; Grauvogel, von Soest,

2014, 636-637). Man kan betrakta detta som en dualitet mellan geografisk närhet, normativa skäl till varför sanktioner utfärdas och sanktioner utfärdade från ett säkerhetsintresse. Något som Smith har argumenterat för, hon menar att man kan argumentera för att EU betraktar brott mot mänskliga rättigheter osv även som ett långsiktigt hot mot sina egna intressen och säkerhet. Att man tenderar att betrakta stater som är mindre auktoritära osv som mer vänligt sinnade mot sin egen organisation och det är därför sanktioner som utförs där skäl som respekt för mänskliga rättigheter åberopas även kan betraktas som ett långsiktigt säkerhetsarbete (Smith 2003, 98). Länder som frekvent kränker mänskliga rättigheter hotar då alltså inte bara regionens säkerhet och stabilitet utan då också i ett vidare perspektiv EUs intressen i en allt mer interdependent värld (Smith, 2003). När man undersöker en organisation av EUs storlek finns det en risk för att i det många steg mellan olika instanser och institutioner att tillvägagångssättet för att nå målet med sanktioner urvattnas eller ”tappas” bort på vägen. Vilket resulterar att sanktionen blir svagare i sitt försök att uppnå de mål som har beslutats om (Eriksson 2011, 177-8). Här är det alltså viktigt att se om besluten om en sanktion är koherent med utförandet av den sanktionen och om ramverket som finns och som ligger till grund för sanktionsbeslut de facto också kan följas. Inom sanktionsteorin tas en vis problematik gällande sanktioner upp. För att uppnå de politiska mål som avsändaren av sanktionen vill är det oftast inte tillräckligt med endast sanktioner som medel. Sanktionerna av USA och EU mot Burma före 2005 exemplifierar det fenomenet väl (Englehart, 2005). Där avsändarna använder sanktionerna för att försöka uppnå ett regimskifte och en demokratiseringsprocess i landet och även om dåvarande regim skulle vilja möta avsändarnas önskemål så saknade Burmas stat den egna kapaciteten för att genomföra denna förvandling till demokrati (Englehart, 2005). Det kan därför vara av vikt för avsändare att ha andra utrikespolitiska verktyg som t.ex. bistånd, handelsavtal osv. för att uppnå sina utrikespolitiska mål.

4.4 Spelteori & sanktioner

Whang, McLean och Kuberski belägger i sin artikel ”Coercion, Information, and the Success of Sanction Threats” stöd för hypotesen att hot om sanktioner ökar sannolikheten för att mottagarlandet kommer att göra eftergifter om mängden av gemensamma intressen för mottagarlandet och avsändarlandet ökar (2012). Samtidigt som de avfärdar hypotesen att mottagarlandet av sanktionerna kommer öka sin tro att det kommer utsättas för sanktioner om hotet ökar mängden gemensamma intressen som inkluderas i hotet. (Whang, McLean, Kuberski, 2012). Notera här att hypoteserna inte nödvändigtvis utesluter varandra. Hovi, Huseby och Springz listar tre skäl kopplat för en rationell aktör som leder till att en sanktion sannolikt kommer misslyckas. Det första är att hotet inte ses som underbyggt, d.v.s. det är ett tomt hot. Det andra, sanktionshotet är inte tillräckligt kraftfullt och det tredje skälet är att mottagaren av sanktionen tror att den kommer få motta sanktioner oavsett om den ger eftergifter eller ej. (2005, 484-5). Om vi

antar att aktörerna är rationella och har full information så kommer de inte vika sig för sanktionen så länge de inte underskattar hotet eller så länge den sanktionen inte är tillräckligt villkorad, d.v.s. potent. Efter att sanktionen utförts kommer då mottagaren att göra en ny kalkyl där den då kan komma att vika sig för sanktionens krav (Hovi, Huseby, Springz, 2005).

Kortfattat och förenklat kan det sägas finnas två konkurrerande spelteoretiska modeller för utförandet av sanktioner (Rudolf, 2007, 11-12). Den klassiska modellen som hävdar att sanktioner mest sannolikt kommer ha avsedd politisk effekt när den ekonomiska skadan i avsedda landet är den största möjliga. Det är då eliten i landet enligt tydlig "cost benefit" analys kommer ändra sitt beteende. (Rudolf, 2007, 11). Med ett sådant tankesätt och modell som utgångsläge var framgångsrika sanktioner mot auktoritära länder dyrköpta politiska framgångar där negativa humanitära konsekvenser i landet ofta var en del av sanktionens kalkyl (Rudolf, 2007, 11-13). Ett tydligt exempel är sanktionerna mot Irakregimen under tidigt 90-tal, där civilbefolkning led kraftigt till följd av sanktioner och deras direkta och indirekta konsekvenser (Rudolf, 2007, 12-13). Den andra modellen, Pluralistmodellen, är baserad på flera premisser. Till skillnad från den klassiska modellen antar den inte att staten är en rationell aktör utan istället att sanktioner kommer påverka olika grupper i länder med varierande kraft. Målet med denna modell är istället att förändra kalkylerna där olika intressen vägs mot varandra bland vissa grupper i landet och då speciellt eliten. Enligt den kausala mekanismen under den modellen så är den politiska effekten av en sanktion inte kopplad till att orsaka stor ekonomisk skada i landet (Rudolf, 2007, 13). Istället bör sanktioner riktas mot ledare i landet och deras närmaste skara av anhängare (Kirshner, 1997). Pluralist modellen tillämpas enklast för att orsaka avsedd politisk effekt med hjälp av smala sanktioner (Rudolf, 2007, 6). Hovi, Huseby och Springz skriver i artikeln "When Do (Imposed) Economic Sanctions Work?" att den utförda sanktionen har större chans att lyckas om regimen i det land som sanktioneras underskattar den påverkan sanktionen gör (2005). Det går att tänka sig hur det detta fenomen är relaterat till s.k. "issue salience" som inom sanktionsteori menar att frågans betydelse, dvs. varför sanktionerna utförs, avgör om sanktionen lyckas eller inte. D.v.s. om en sanktion utförs pga. att mänskliga rättigheter kränkts och att man därför vill uppnå ett regimbyte eller liknande i landet så är sannolikheten att lyckas väldigt låg (Ang, Peksen, 2007). Detta eftersom mottagaren av sanktionen kommer värdera frågan högre, d.v.s. att stanna kvar i maktposition kan vara viktigare för en auktoritär regim än vad avsändarens önskan om att främja de mänskliga rättigheterna i landet (Ang, Peksen, 2007, 140-3). Men ofta används sanktioner för att tillfredsställa inrikespolitiska mål (Hovi, Huseby and Springz, 2005). Att göra ett gediget förhandsarbete gällande en planerad sanktion verkar ha betydande påverkan på utfallet om sanktionen är framgångsrik i sin målsättning eller inte och är något EU för har kritiserats för att vara undermåliga kring (de Vries, Hazelzet, 2005, 101-2).

4.5 Reflektioner om teorin

En möjlighet med denna uppsats blir att vidare fortsätta bygga litteraturen kring detta område, även fast det kan vara svårt att mäta. Här ämnar vår undersökning försöka att fylla en kunskapslucka. Eftersom om det teoretiska ramverket konsekvent följs borde det resultera i att EUs sanktioner kommer ha en högre grad av framgång än andra sanktioner som inte har ett effektivt ramverk om det nu är så att principfasthet och realistiska förväntningar påverkar sanktionens framgångsfaktor (Portela, 2005). Speciellt om EU är konsekventa mot tredje land så talar det för att EUs sanktioner kan ses som att ha en högre chans att lyckas med att uppnå avsedd politisk effekt.

5 Teoretiskt Ramverk

För att kunna genomföra undersökningen och för att kunna svara på den frågeställning som ställts har ett teoretiskt ramverk konstruerats. Det kommer här presenteras för hur det har konstruerats. Det kommer här presenteras för hur det har konstruerats och vad som syftet med det är. För fler metodologiska förtydliganden och avgränsningar som gjorts se avsnitt 5 och avsnitt 7. Det teoretiska ramverket ligger i hjärtat av undersökningen och det är det som har vart verktyget med vilket vi har undersökt de sanktionerade länderna med. Som grund för ramverket har framförallt styrdokument från EU använts och marginellt också dokument från FN. Syftet med det teoretiska ramverket är att på ett överskådligt sätt kunna undersöka om aktuella sanktioner följer de direktiv, principer och tillvägagångssätt som EU säger sig ha och har beslutat om. I konstruktionen av ramverket uppsatsens frågeställning legat till grund och i den mån det krävts att strukturera och omformulera olika direktiv, principer osv har det gjorts för att bättre anpassas till undersökningen och möjligheten att svara på den ställda frågeställningen. Några få av punkterna är i princip intakta i sin formulering av EU, men de flesta punkterna har dock flera källor för att stödja upp dem och har så tillvida även omformulerats för att inte bli allt för överflödiga eller svårhanterbara. Punkterna 15, 17 och 18 är inte uttryckligen specifika riktlinjer i styrdokument för sanktioner utan är punkter som vi valt att lägga till då de har uttalats av officiella EU instanser och som vi har beslutat att inkorporera i ramverket eftersom att de är av sådan karaktär att de passar väl in och om dessa punkter inte skulle följas skulle de alltså inte vara konsekvent med EUs officiella hållning gällande sina externa relationer.

5.1.1 Punktlista över ramverket

Sanktioner utförda av den Europeiska Unionens ska stämma överens med, men inte nödvändigtvis inkludera, följande punkter:

1. Sanktionen utförs eller utlöses av händelser kopplade till områdena: främjandet av en fredsprocess eller för att försöka bevara regional fred och stabilitet och ska vara i enlighet med FNs stadga (BPRM, 2004; Un.org, 2016; Årsrapport, 2014; Eurlex.europa.eu, 2012).
2. Sanktionsarbetet med FN ska vara nära sammankopplat med EUs och full implementering av sanktioner beslutade av säkerhetsrådets ska ske effektivt utan fördröjning (BPRM, 2004).

3. Inget EU medlemsland ska handla så att det strider mot unionens intresse. Inget medlemsland ska handla motstridigt mot sanktioner utfärdade av EU eller på annat sätt undergräva sanktionerna mot det specifika landet (BPRM, 2004; Eur-lex.europa.eu, 2012).
4. Sanktionen utförs, eller utlöses av händelser, där EU vill bekämpa terrorism och/eller spridningen av massförstörelsevapen (BPRM, 2004; (Chapter VII, Un.org, 2016; Eeas.europa.eu, 2016).
5. Sanktionen utförs eller utlöses av händelser i landet på grund av kränkningar av mänskliga rättigheter och/eller för att främja demokrati och gott styre (governance) (BPRM, 2004; Chapter I, Un.org, 2016; Un.org, 2016)
6. EU har sökt få bredast möjligaste stöd från andra aktörer/länder i sanktioner utförda av EU (Sanctions, Eeas.europa.eu, 2016; BPRM, 2004).
7. Sanktionerna ska inte vara isolerade utrikespolitiska verktyg mot det landet utan de ska vara en del av en omfattande ”policy approach” innehållande exempelvis: handelsavtal, positiva incitament, bistånd och politiska samtal (BPRM, 2004; Factsheet, 2014; Sanctions, Eeas.europa.eu, 2016).
8. Sanktionerna riktas endast mot aktörer som är måltavlor och skadar inte *oavsiktligen* eller på annat sätt har en negativ humanitär påverkan på oskyldiga t.ex. civilbefolkningen eller grannländer (BPRM, 2004; Chapter I, Un.org, 2016; Chapter VII, Un.org, 2016).
9. Den typ av sanktion som är utfärdad t.ex. vapenembargo och frysning av tillgångar ska i sin utformning stämma överens med övriga punkter i det teoretiska ramverket (Factsheet, 2014; BPRM, 2004).
10. Sanktioner riktade mot icke statliga aktörer (läs terroristorganisationer) ska utföras i enlighet med de mänskliga rättigheterna och vara juridiskt korrekta (BPRM, 2004).
11. Sanktioner utfärdade mot ett land ska ha haft en specifik och inte en generell diskussion innan beslut fattats där hänsyn till landets förhållanden tagits (BPRM, 2004).
12. EU är flexibla i sitt sätt att besluta om vilken typ av sanktioner man använder. D.v.s. EU ska anpassa typ och omfattning av sanktioner beroende på landets förhållanden (BPRM, 2004).
13. Sanktionen ska ha tydliga målsättningar när den införs och om sanktionen uppnår sitt mål ska sanktionen lyftas (BPRM, 2004; Annual Report, 2015; Restrictive measures (sanctions) in force, 2015).
14. EU ska genomföra regelbundna granskningar av sanktionernas målsättningar och hur processen för att uppnå dem fortlöper (BPRM, 2004).
15. Målsättningarna för sanktionen ska vara i enlighet med de generella principerna i BPRM. (Sanctions, Eeas.europa.eu, 2016).

16. En interngranskning och utvärdering ska utföras av EU över hur sanktionerna utförda av organisationen generellt fungerar och hur de kan utvecklas (BPRM, 2004).
17. EU ska pröva ”positiva” tillvägagångssätt före sanktioner har införts, exempelvis diplomati, handelsavtal, politisk dialog (Smith, 2008, 127)
18. Sanktioner som EU utför ska vara enhetliga och konsekventa. D.v.s. det ska inte finnas sanktioner utförda av EU som omfattar principer som inte är koherenta med övriga sanktioner EU utfärdar (Sanctions, Eas.europa.eu, 2016).

5.2 Avvägningar

Punkterna 2, 10, 12, 16 valdes bort under undersökningen, se mer under avgränsningar avsnitt 7. Efter det har vi kategoriserat in de olika punkterna enligt följande kategorier för att göra det enklare att överblicka. Alla punkterna svarar alltså mot EUs egna ramar och riktlinjer och det var denna tabell som användes i undersökningen och analysen av de sanktionerade länderna.

5.2.1 Tabell 2

Kategori 1: Skäl för sanktionen och typ av sanktion	Kategori 2: Sanktionens målsättningar	Kategori 3: EUs tillvägagångssätt	Kategori 4: Övrigt
1	13	7	3
4	14	11	6
5	15	17	18
8			
9			

5.3 Förtydligande av ramverkets källor

Några av källorna till det teoretiska ramverket kräver för tydlighetens skull att förklaras ytterligare. ”Basic Principles on the Use of Restrictive Measures” är det dokument som ligger till grund eller kan kopplas till flest punkter i ramverket

(BPRM, 2004). Detta dokument är överlag relativt öppet för tolkning och därav kan vissa punkter i ramverket verka vaga i sin formulering. När så är fallet beror det alltså på att riktlinjer från EU till i sig själva är vagt formulerade. Dokumentet ”EU Best Practices for the effective implementation of restrictive measures” är en uppdatering av föregående protokoll där riktlinjer för hur sanktioner ska utföras i praktiken som har getts ut av EU (Guidelines, 2012; (Implementation of restrictive measures, 2015). Från dessa dokument har andra riktlinjer kontrollerats så att de överensstämmer. Främst har vi kontrollerat informationen från BPRM inte motsägs eller åsidosätts. Något som vi överlag inte har hittat någon grund för att de ska göra utan BPRM är enligt oss aktuellt och vägledande för EUs sanktionsutformning (Europarl.europa.eu, 2012; BPRM, 2004).

6 Metodologi

Uppsatsen har i sin metod valt att jämföra flera länder för att få en så stor bredd som möjligt, men då antalet ändå varit förhållandevis lågt så har uppsatsen avstått från att använda sig av analytisk statistiska metoder. När vi har beslutat om att lägga in länder i de olika kategorierna så har vi gjort det genom att använda EUs dokument "Basic Principles on the Use of Restrictive Measures", förkortat BPRM (2004). Ett annex vilket innehåller tio punkter om hur EU ska förhålla sig principiellt när man inför en sanktion eller behåller en sanktion. På så vis har vi en aning om en ram och använt dokumentet som grund för det teoretiska ramverket. Men det har vidare behövts tagits reda på vad dessa punkter egentligen betyder då de i sig i flera fall använder sig av ett antal principer som behöver undersökas för sig. BPRM refererar även till ett antal andra dokument som EU fördrag, specifika artiklar i CFSP, FN stadgan osv. Alla dessa i samband med andra officiella uttalanden EU har gjort via sin hemsida eller som publicerats i EU officiella tidning har använts och kontrollerats mot varandra för att konstruera ramverket och vägleda oss i undersökningen. Vidare följer undersökningen ett ramverk om 18 punkter som främst är baserade på de tio grundläggande principerna från BPRM, där t.ex. punkt tre "the Council will impose autonomous EU sanctions in support of efforts to fight terrorism and the proliferation of weapons of mass destruction and as a restrictive measure to uphold respect for human rights, democracy, the rule of law and good governance" (BPRM, 2004) är uppdelad i punkterna 3, 4 och 5 i vårt teoretiska ramverk. Det finns fyra stycken kategorier, vilka då samlar de punkter som är mer relevanta till varandra, exempelvis handlar kategori 1 om skäl för en sanktion och vilken typ av sanktion. Genom att använda oss av diverse dokument från FN och EU som t.ex. Official Journal of the European Union, årsrapporter med flera så kan vi undersöka och jämföra punkterna mot dessa för att bland annat ta reda på hur EU verkligen agerar, hur de uttalar sig, vilka anledningar som anges och vad sanktionerna mynnar ut i. På så sätt applicerar vi ramverket mot de enskilda ländernas aktuella sanktioner och tar reda på hur konsekventa EU är i sin sanktionspolitik.

Vår undersökning består av ett antal olika länder som har sanktioner mot sig från EU, och undersöka EUs sanktions ramverk, vår metod för undersökningen var att med hjälp av det operationaliserade ramverket, applicera det teoretiska ramverket på länderna för att observera om sanktionerna då uppfyllde punkten eller inte. Först operationaliserades EUs egna officiella hållning, uttalanden och dokument som redan nämnts, för sanktioner men också EUs utrikespolitik som helhet då vi bedömde dem som tätt sammankopplade. Följaktligen började vi titta på dokument som t.ex. CFSP årsrapporterna mellan 2012-2014 (Årsrapport, 2013; Årsrapport, 2014; Årsrapport, 2015). Bland annat för att förstå orsaken till

sanktionen och för att sedan se vilka av ramverkets punkter hade används på det de olika länderna.

7 Avgränsningar

Uppsatsen har för avsikt att undersöka om EU har ett ramverk för sina sanktioner samt om dessa efterföljs och i så fall i vilken utsträckning. Således undersöks inte sanktioner utförda av FN vidare djupt därav kommer vi inte inkludera punkt 2 från det teoretiska ramverket i undersökningen då fokus istället ligger på EU.

Då tidsspannet för uppsatsens genomförande vart begränsat har vi bedömt det som klokare att inte undersöka samtliga EUs sanktioner. Istället har vi främst undersökt ramverket på mindre länder från så många kontinenter som möjligt. Där så få komplicerade tvister eller andra diplomatiska mer känsliga relationer i förhållande till EU. Det betyder att vi valt bort sanktionerade länder som Iran, Kina, Ryssland osv. När det gäller mer omfattande sanktioner så skulle undersökningen kräva en djupare analys som vi antar skulle vara mer tidskrävande för att inkludera säkerhetsläget och andra långsiktiga diplomatiska mål. I och med att mätningen görs på för EU mindre betydande länder så är det möjligt att om det redan bland dessa länder uppstår brister i EUs kontinuitet och koherens gällande sanktioner och därför har vi prioriterat fler ”små” länder istället. Vid osäkerhet om riktlinjerna har vi konsulterat mer detaljerade dokument, detta eftersom vi hellre vill se om det finns stora gap eller tydligt inkonsekvent hållning i de sanktioner som råder. Detta för att den inom- och utomvetenskapliga relevansen är lägre om vi endast skulle hinna undersöka för få länder och se i hur pass stor utsträckning EU följer sitt ramverk hos dessa. När det gäller komplicerade avvägningar gällande om sanktionen uppfyller ramverket eller inte så har vi använt oss av protokoll där riktlinjer för hur sanktioner ska utföras i praktiken som har getts ut av EU (Guidelines, 2012) samt ”EU Best Practices for the effective implementation of restrictive measures” (Implementation of restrictive measures, 2015). Av de 18 punkterna i det teoretiska ramverket har punkterna 2, 10, 12 samt 16 valts bort från undersökningen av anledningen att punkterna varit för komplexa att undersöka och utanför vårt fokusområde.

Länderna som undersöks har samtliga aktuella sanktioner i dagsläget mot sig applicerade av EU, men i vissa fall är sanktionerna kvarvarande utan att någon stat eller individ är direkt påverkad, t.ex. på grund av att målet är på god väg att uppnås men risken för tillbakagång finns kvar så sanktionen ”vilar”. Då ett mindre antal länder undersöks så är det lämpligt att göra det brett geografiskt urval, varför uppsatsen valt att gå vidare med länder från flera kontinenter för att på så vis inkludera det geografiska avseendet för att finna om detta är en aspekt som spelat en roll i huruvida landet blivit sanktionerat eller ej och i så fall i vilken utsträckning. Genom att välja Haiti har vi tagit med det enda sanktionerade landet

i Nord- och Sydamerika enligt EU (Restrictive measurements in force, 2015). Genom Libanon fångar uppsatsen upp ett land i mellanöstern, men som inte har varit lika starkt påverkat av den arabiska våren i form av upplopp eller avsättande av ledare i jämförelse med andra länder i regionen. I Europa har vi valt att undersöka alla länder förutom extremfallen Ukraina och Ryssland för att bättre kunna koppla undersökningen till teorin och se om EU är konsekvent mot sin geografiska närhet.

Burma är liksom Haiti geografiskt avlägset från EU samt ett land i Ostasien, vilket hjälper till att bredda det geografiska perspektivet. Genom att välja Sudan och Syd Sudan har den afrikanska kontinenten fångats upp. Samtliga länder definieras vi som icke-kritiska fall då dessa inte utgör ett större säkerhetspolitiskt dilemma mot EU till skillnad från t.ex. Ryssland. Vidare har länderna ett lågt antal sanktioner i jämförelse med flera andra länder, vilket underlättat arbetet för att tydligare kunna studera de rådande sanktionerna.

8 Resultat

Punkt nummer 18 kommer inte besvaras i resultatsdelen utan den besvaras istället under avsnitt 9. För utförligare anteckningar, bedömningar, källhänvisningar om hur varje land bedömts etc., se Bilaga 1 och Teoretiskt Ramverk, avsnitt 5.

8.1 Resultats-tabeller

Nedan följer en tabell för varje undersökt land. Där det står 1 betyder det att sanktionen mot landet uppfyller den punkten i ramverket. Står det 0 betyder det att punkten inte uppfylls. Står det – är den punkten från ramverket inte relevant för det landet. Står det 1*, -* eller 0* kommer punkten att förklaras tydligare i avsnitt 8.2.X.

8.1.1 Tabell 3. Bosnien & Hercegovina

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Bosnien & Hercegovina	1: 1	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: -	15: 1	17: 1	
	8: 1			
	9: 1			

8.1.2 Tabell 4. Haiti

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Haiti	1: -	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1*	11: 0*	6: 1
	5: 1	15: 1	17: -*	
	8: 1*			
	9: 1			

8.1.3 Tabell 5. Libanon

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Libanon	1:1*	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: -	15: 1	17: 1	
	8: 1			
	9: 1			

8.1.4 Tabell 6. Moldavien (Transnistrien)

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Moldavien	1: 1	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: -	15: 1	17: 1	
	8: 1			
	9: 1			

8.1.5 Tabell 7. Myanmar (Burma)

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Myanmar (Burma)	1: -	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: 1	15: 1	17: 1	
	8: 1			
	9: 1			

8.1.6 Tabell 8. Serbien & Montenegro

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Serbien & Montenegro	1: 1	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: -	15: 1	17: -*	
	8: 1*			
	9: 1			

8.1.7 Tabell 9. Sudan

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Sudan	1: 1	13: 1	7: 1*	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: -	15: 1	17: 1	
	8: 1			
	9: 1			

8.1.8 Tabell 10. Syd Sudan

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Syd Sudan	1: 1	13: 1	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: -	15: 1	17: -*	
	8: 1			
	9: 1			

8.1.9 Tabell 11. Vitryssland

Land	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4
Vitryssland	1: -	13: 1*	7: 1	3: 1
	4: -	14: 1	11: 1	6: 1
	5: 1	15: 1	17: 0*	
	8: 1*			
	9: 1			

8.2 Genomgång av resultatet

För mer information angående punkterna var god se bilaga 1 då det rör sig om ett omfattande bedömningsdokument.

8.2.1 Haiti

Under punkt I punkt 8 om Haiti framgår att sanktionerna varit av maximal styrka och att de riktat sig över en bred skala människor trots att de vart riktade sanktioner främst. Men det är inte lika tydligt att sanktionerna inte även drabbat oskyldiga människor såsom släktingar och anhöriga som inte haft något med den sanktionerade aktiviteten att göra just eftersom sanktionen har legat kvar så länge. Även om vi inte kan finna direkta för bevis för att oskyldiga drabbats så ställer vi oss misstänksamma mot att klassificera denna punkt som tillfredställande i sin uppfyllnad, Dessutom har delar av sanktionen legat relativt ”orörda” sedan tidigt 90-tal.

Gällande punkt 14 så har EU visserligen sett över sanktionerna, men inte alls i samma höga grad som för den regelbundna uppföljningen av sanktioner mot de andra undersökta länderna.

Angående punkt 11 och 17 för Haiti så följer man här de sanktioner som tidigare redan trätt i kraft genom FN därför anser vi inte att man inte kan bedöma dessa två punkter som uppfyllda då man ej utöver FN:s sanktioner på gjort en märkbar ansträngning för att uppfylla dessa. För mer info se Bilaga 1.

8.2.2 Libanon

Gällande punkt nr 1. Efter övervägande har valt att klassificera Libanon under sanktioner för fred och stabilitet, men ramverkets form har gjort att landet även varit aktuellt för sanktioner där EU haft som mål att bekämpa terrorism och spridning av massförstörelsevapen och hade kunnat falla under punkt 4.

8.2.3 Serbien & Montenegro

Gällande punkt 8 så framgår det inte helt och hållet att oskyldiga i form av t.ex. anhöriga till Milosevic inte drabbas av de frusna tillgångarna. Även fast vi inte hävdar att frysningen i sin är inkonsekvent så menar vi att det är noterbart att tillgångarna är frysta trots att Milosevic inte befinner sig i livet.

Till punkt 17 så är det svårt att bedöma om EU prövat positiva tillvägagångssätt eftersom sanktioner mot Serbien (forna Jugoslavien) funnits sedan innan

Maastrichtfördraget börjat gälla vilket gör att CFSP inte trätt i kraft än och att sanktionen inte var utförd av EU i dess nuvarande undersökta form.

8.2.4 Sudan

Angående punkt 7 så är antalet och omfattning av den utrikespolitik, t.ex. bistånd osv. märkbart mindre än mot Syd Sudan, vilket reser frågetecken för huruvida omfattande den faktiskt är, och i hur stor grad man kan se EUs sanktionsbeteende som konsekvent mot den regionen.

8.2.5 Syd Sudan

Gällande punkt 17 så har sanktionerna mot Syd Sudan direkt överförts från de tidigare under tiden landet tillhörde Sudan. Alltså har inte några andra medel prövats innan införandet. Under omständigheterna anser vi dock inte detta vara en grov överträdelse av ramverket.

8.2.6 Vitryssland

Gällande punkt 8 så är sanktionerna riktade mot en bred skara individer, vilket inte heller utesluter att även personer i deras omgivning indirekt tagit skada. Dock kan vi inte finna konkreta bevis för detta.

Angående punkt 13 så finns det ett uttalat syfte med sanktionen, men målsättningen i sig är vag och inte tydlig i vad man verkligen vill uppnå, dvs. det finns inget tydligt mått på när ärendet problemet är löst. Punkt 17 har EU vid ett tidigt skede implementerat hårda sanktioner mot Vitryssland utan att ha använt sig av positiva tillvägagångssätt först.

8.3 Sammanfattande Tabell

8.3.1 Sammankoppling med tabell 4.1

1: EU är i hög grad konsekventa och följer sina egna riktlinjer i stor utsträckning.	3: EU är i låg grad konsekventa och följer sina egna riktlinjer i stor utsträckning.
2: EU är i hög grad konsekventa och agerar sällan efter sina egna riktlinjer.	4: EU är i låg grad konsekventa och agerar sällan efter sina egna riktlinjer.

Utifrån den fyrfältstabell som vi konstruerade under avsnitt 3.1 bedömer vi att EUs sanktionsbeteende och åtföljande av sitt teoretiska ramverk som att EU i hög grad är konsekventa och följer sina egna riktlinjer. Det är få punkter totalt om resultaten från länderna läggs ihop som har vart svårbedömda. Av det totala antalet punkter som har undersöks bedömer vi alltså endast att EU inte uppfyller, eller som problematisk uppfyllnad av sitt ramverk i endast 12 punkter av totalt 99 (18 punkter faller bort för att de inte är relevanta). För mer diskussion kring resultatet se analys avsnitt 9.

9   Analys & Diskussion

I teorin tas det upp hur riktade sanktioner generellt sett har betydligt mindre negativa konsekvenser i termer av att oskyldiga drabbas och att civilbefolkningen drabbas negativt (Drezner, 2003a). Alla de sanktioner vi har undersökt av EU har just varit riktade sanktioner. Detta gör att vi kan till viss del svara mot punkt 16 i det teoretiska ramverket även fast vi inte valde att inkludera den punkten. Eftersom EU har gått från att använda breda sanktioner till riktade sanktioner p.g.a. de skäl som listats så tyder detta på att EU uppfyller, i viss bemärkelse punkt 16 i ramverket. D.v.s. EU har en lärandeprocess över hur deras sanktioner utvecklas och används. Något som även den goda ramverksuppfyllelsen av punkt nr 14 i det teoretiska ramverket tyder på. EU verkar även ha fortsatt med den utveckling av sanktionsverktyget som Portela hävdar (2005, 84). EUs relativt höga uppfyllelse av att följa punkt nummer 5 och 7 i det teoretiska ramverket bekräftar bilden av att EU dels är en aktör som präglas av ett tänk kring mänskliga rättigheter i sin utrikespolitik (Manners 2002; Portela, 2005, 87; Checkel, 2001). Men framförallt att man har tagit till sig sådan kunskap som Englehart tar upp (2005) att för att vara framgångsrik i sin sanktionspolicy bör även andra verktyg som t.ex. bistånd kopplas mot de politiska effekter man försöker uppnå med sina sanktioner. Vilt spekulerande gör att vi åtminstone inte kan säga att detta har försvårat att uppnå politisk framgång i flera av de undersökta länderna, vi tänker främst på Myanmar, Moldavien, Serbien och Bosnien & Hercegovina här många sanktioner lyfts på senare år (Restrictive measurements in force, 2015; Årsrapport, 2013; Årsrapport, 2014).

En av resultatets viktigaste delar är kopplat till teorin på tre sätt. Ett, eftersom EU i stor grad uppfyller sitt eget ramverk när man sanktionerar borde det betyda att EUs sanktioner är mer effektiva än andra sanktioner utan liknande kringgårdande ramverk (Portela 2005; Portela 2010). Två, detta i kombination med att ett auktoritärt lands ledare mer sannolikt destabiliseras av riktade sanktioner än breda sanktioner (Brooks, 2002; Kirshner, 1997). Ett faktum som även Pluralist modellen betonar och som vårt resultat med all tydlighet pekar på att EUs sanktionsbeteende stämmer väl överens med (Rudolf, 2007, 6). Vidare så tyder den konsekventialitet EU uppvisar samt engagemang kopplat till främjandet av demokrati och mänskliga rättigheter tyder det på att man värderar den frågan högt när man utför sådana sanktioner. Eftersom man värderar frågan starkt kommer borde det betyda att EU tack vare sin ramverksuppfyllnad att oftare utföra framgångsrika sanktioner (Ang, Peksen, 2007). Tre, eftersom vi menar att om ramverket fungerar som det gör för EU gör det att EU i längden kommer ses som en mer och inte mindre trovärdig sanktionsaktör. Detta i samband med det spelteoretiska avsnittet i teorin som betonar att hot om sanktioner har större

sannolikhet att lyckas om hotet ses som tillräckligt starka men också trovärdiga (Rudolf, 2007; Hovi, Huseby, Springz, 2005). Något som vårt resultat i viss mån talar för att EUs hot om sanktioner kommer att göra, då EU kan backa upp det med erfarenheten kring att ha ett fungerande ramverk för sina sanktioner. Dessa tre skäl gör att vi anser att vårt resultat stärker alla dessa tre teoretiska perspektiv, vi menar vidare att från ett utomvetenskapligt perspektiv betyder det att EUs sanktionspolicy med tillhörande ramverk gör EUs sanktioner mer humana och väl fungerande än om EU inte hade haft detta ramverk att tillgå (Portela, 2005).

Punkt nummer 18 i det teoretiska ramverket bedömer vi som i stort sett uppfyllt med det övriga resultatet i beaktande. Vi menar att sanktionerna som är utfärdade av EU är enhetliga i den bemärkelsen att av de undersökta länderna är det inget lands sanktioner som sticker ut som en tydlig anomali. Däremot bör resultat från Vitrysslands ägnas ett extra öga. Även om denna undersökning primärt handlar om att se om EU uppfyller sitt eget ramverk när man väl utför sanktioner så kan författarna till denna uppsats inte undgå att reflektera kring gradskillnaden i vilken man har utfört sanktioner. I de undersökta länderna är det relativt få personer som har riktade sanktioner mot sig, mindre än 50 individer i samtliga fall men i fallet med Vitryssland var det 232 personer och därtill ett 20-tal företag som stod under riktade sanktioner. Utöver detta är uppföljningen av målen mot Vitryssland samt den frekventa evalueringen av sanktionerna anmärkningsvärt högre än mot andra länder. Detta kan diskuteras utifrån punkt nummer 18 i det teoretiska ramverket som betonar att EUs sanktioner ska vara konsekventa. Det är möjligt att andra länder som har sanktioner mot sig av EU men som vi inte undersökt skulle förändra bilden men med det resultat vi har fått från främst Vitryssland kan EUs beteende i att följa sitt ramverk i viss grad kritiseras. Detta just för att sanktionerna mot Vitryssland skiljer sig, detta är dock en svag poäng som kan förklaras bort p.g.a. för litet urval.

Resultatet i denna uppsats ger stöd åt hur pass tydligt EUs normativa sanktionspolicy efterföljs i ramverket vilket stärker tesen att EU ska betraktas som en aktör som präglas av en ambition för att främja mänskliga rättigheter. I teoriavsnittet där EUs sanktionspolicy och det normativa inslaget av mänskliga rättigheter och karaktären diskuteras (Young, 2004, 428; Manners 2002; Portela, 2005, 87; Checkel, 2001). Resultatet av vår undersökning av EUs ramverk och principfasthet stärker alltså konklusionen att EUs ramverk och sanktionspolicy inte bara i text och ord karakteriseras av en normativitet utan våra resultat stärker tesen att EU de facto även omsätter detta i praktiken och i stort följer sitt ramverk när man utfärdar sanktioner på grund av händelser kopplat till kränkningar av mänskliga rättigheter och främjandet av demokratiska principer etc. i landet. Vi menar att det kan tydligt bekräftas av vårt resultat att man EU i hög utsträckning följer sitt regelverk med sanktioner som helhet men speciellt på punkterna som extra stark anknyter till mänskliga rättigheter, se ramverket och resultatet punkt 8, 13, 14, 15, 18.

En reflektion som vi vill koppla ihop med teorin om EU ska betraktas som en regional eller global aktör eller inte när det gäller sina externa relationer. I viss bemärkelse är de kontrasterande bilder som tas upp i teorin mellan de Burca och Eriksson och Portela en semantisk fråga (Eriksson, 2005, 109; Portela, 2005, 89; de Búrca, 2011, 651-2). Vi kan i vår undersökning se att EU i viss grad verkar mer aktiva när det t.ex. gäller uppföljning och omfattning av uppfyllnad av sitt eget ramverk när det gäller länder som ligger geografiskt nära som Vitryssland, Serbien och Moldavien. Men EU uppfyller även sitt ramverk när det gäller länder som ligger på ett större geografiskt avstånd. Detta gör att vi anser att EU alltså ska betraktas som en global sanktionsaktör snarare än en regional sådan. Vad som är mer komplicerat för oss att dra konklusioner kring är Smiths tes att tröskeln för att bli sanktionerade är lägre för länder i EUs geografiska närhet (Smith, 2003; Smith 2008). Dock något som är intressant för vår undersökning är om EU kan sägas ha ett inkonsekvent beteende i den mån man följer sitt ramverk mer eller mindre strikt mot länder i sin geografiska närhet vilket angränsar till Portelas och Smiths teoribildning (Portela 2005; Smith 2003; Smith 2008). De vi kan säga är att EU verkar ha något högre strikthet när det gäller att t.ex. följa upp sanktionerna när det gäller länder i sin geografiska närhet, se punkt nummer 14 i det teoretiska ramverket, men vi kan inte se en så pass tydlig skillnad som Portela och Smith har gjort. Därmed vill vi säga att vi inte kan avfärda deras tes om att geografiskt avstånd påverkar graden av konsekvent beteende från EU men vi vill inte heller säga att vi kan finna starkt stöd för den konklusionen.

Till frågan hur pass generaliserbart vårt resultat är finns flera aspekter att ta hänsyn till. Till att börja med, EU som organisation särskiljer från andra mellanstatliga organisationer (Sundström, Rosén, 2012). Därav är det svårt att generalisera resultatet ifrån perspektivet att betrakta EU som en mellanstatlig organisation vars beteende ska tolkas och generaliseras mot andra mellanstatliga organisationer. Däremot vill författarna till denna uppsats poängtera att om EU är att betrakta som en internationell aktör på sanktionsområdet vilket graden av den sofistikerade apparaturen kopplat till utförda sanktioner med ramverket samt omfattande dokumentation/styrdokument enligt oss bekräftar. Då menar vi att resultaten från vår uppsats med viss försiktighet kan generaliseras eller kopplas till annan teoribildning kring EUs sanktioner. För detta vill vi ge fyra skäl:

1. Att vi kan koppla vårt resultat till pluralistmodellen samt om den spelteoretiska föreställningen att hot om sanktioner (Rudolf, 2007; Hovi, Huseby, Springz, 2005)
2. Vårt resultat bekräftar att EU har ett ramverk som följs och att det då kan användas tillsammans med teorin som säger att sanktioner effektiviseras då (Portela 2005; Portela, 2010).
3. Vi menar på att vårt resultat talar för att EU allmänt sett gör förhandsarbete och planerar sina sanktioner relativt väl, även fast resultatet här inte mer än svagt talar för detta så vill vi ställa det i kontras med de Vries och Hazelzet (2005, 101-2) som kritiserade att EU under 90 talet och tidigt 2000 tal hade en undermålig "pre assesment" av sina sanktioner. Vårt resultat talar för att man har en någorlunda bättre

sådan nu än vad man hade då. Detta talar givetvis också för hur EUs ramverk följs då detta korresponderar mot punkt 17 och 11 i det teoretiska ramverket. Däremot så kan vi inte svara på hur pass väl EU förhållsarbete p.g.a. svårigheter att operationalisera punkten och att vi snarare har undersökt om man gjort ett förhållsarbete eller inte.

4. Eftersom vårt resultat och analys med viss ambivalens kan bygga vidare kring teorin kring om EU är inkonsekventa i sitt sanktionsbeteende med länder i sin geografiska närhet och med länder som man har en större geografisk distans till (Portela, 2005).

Dessa fyra skäl sammantaget gör att vi vill hävda att resultatet från denna undersökning kan ge stöd till annan litteratur på området som har generaliserande slutsatser, bl.a. ovan nämnda Rudolf, Hovi, Huseby och Springz och de övriga kan bekräfta eller i viss mån bygga vidare på tidigare forskning mer knutet till EU (Portela, 2010, 162; Eriksson 2011, 177-8; de Vries, Hazelzet, 2005). Vi vill hävda att denna undersökning har en god relevans och till viss del utvecklar kunskapsläget inom den statsvetenskapliga litteraturen när det gäller EU och framförallt EUs utrikespolitik. Detta gör att vi vill hävda att vårt resultat generellt sätt även kan stärka föreställningen om att EUs utrikespolitik ska ses relativt koherent, i viss mån rent byråkratiskt väl fungerande och institutionaliserad. Den byråkratiska delen, ska i fallet med EU förstås som att genomförandet av sanktioner verkar sitta ihop och att policyn inte "urvattnas" mellan olika instanser i organisation (Eriksson 2011, 177-8).

9.1 Kritik & förtydliganden

Vi vill påpeka några saker som vårt resultat inte kan uttala sig men som är angränsande områden. Det ska noteras att vi endast undersökt om EU är konsekventa och följer sitt ramverk när man väl har beslutat om en sanktion. Vi har alltså inte undersökt om de sanktioner som har fattats beslut om är konsekventa. Men vi anser att det är ett viktigt område att fortsätta bygga sanktionsteori kring. Vi kan alltså inte uttala oss om EUs sanktionspolicy är konsekvent när det gäller vilka sanktioner man beslutar om att utföra eller inte utföra. Detta är dock ett kritiskt område gällande om EUs utrikespolitik som helhet ska ses som koherent och konsekvent (Sanctions, Eeas.europa.eu, 2016).

Man kan anse att EU har normativa mål för sin utrikespolitik, och specifikt sina sanktioner, en beskrivning som stämmer väl in med att EU sanktionerar stater som kränker mänskliga rättigheter. Efter vår studie om hur konsekventa EU är i sina sanktioner undersökningen tolkas som så att EU möjligtvis inte följer normativa riktlinjer utan en säkerhetspolitisk sådan (Smith, 2003). Till exempel kan vissa sanktionsbeslut ibland tyckas gå mot EUs sina egna principer, i fallet Haiti som i ovanstående nämnts, så skriver EU att deras sanktioner ska betraktas som "non-punitive", d.v.s. av en icke straffande natur (Sanctions, Eeas.europa.eu, 2016). Finns även frågetecken på varför sanktionerna mot Milosevics inte lyfts eftersom han dog år 2006 (NE, 2016). Hans pengar är frysta fortfarande, ärvs inte av hans barn eller tillbaka till egna landet, dessa två fall väcker då frågetecken om

EU går emot sina principer då sanktionerna verkar ha en viss straffande karaktär. En diskrepans mellan normer och politikens intresse från EUs sida verkar kanske ligga till grund för detta men vi vill inte slåss fast något och föreslår vidare forskning på området. Vår bedömning före så har gjorts är att det kan röra sig om en delvis semantisk och definitionsmässig fråga. Som möjligtvis hade kunnat lösas genom omformuleringar av EU själva av sina egna sanktionsprinciper. Detta för att ta bort det uppfattade inkonsekventa beteendet. Även om vi betraktar EUs sanktionspolitik från ett mer klassiskt säkerhetsperspektiv (Young, 2004) så anser vi inte att problematiken kring det försvinner.

Vi vill rikta en kritisk reflektion mot EUs ramverk. Vi bedömer det som att anledningen till att EU i så hög grad uppfyller sina riktlinjer och ramverk beror på det faktum att stora delar av ramverket är relativt vagt i sin formulering. Självklart går det inte att bortförklara resultatet som helhet pga. men vi anser ändå att det bör belysas för att få en mer holistisk överblick över denna uppsats. En kritisk reflektion angående oss själva och vårt eget arbete är att operationaliseringarna i vissa fall försvårat bedömningen av vissa länder och punkterna 11 och 17 i det teoretiska ramverket. Något som har orsakat problematik i analysen, dock av en mild grad och vi anser fortfarande att resultatet och operationaliseringarna som helhet har fungerat väl.

10 Slutsats

Vi kan konstatera att EU till hög grad agerar konsekvent och följer sina egna riktlinjer när man utför sanktioner. Däremot lämnar denna uppsats utrymme för fortsatt forskning på som kan utvärdera om EUs sanktionspolitik och bemötande av utomstående länder även det är konsekvent. Vidare vill vi uppmuntra till forskning som tar upp diskrepansen mellan varför vissa länder sanktioneras och andra inte när det ibland kan tyckas som att vissa länder som inte har sanktioner mot sig som t.ex. verkar kränka mänskliga rättigheter i sitt land i samma utsträckning eller mer än andra länder som har sanktioner mot sig. Vi anser att vi har kunnat följa upp frågeställningen och syftet för denna uppsats väl samtidigt som vi har kunnat ge ytterligare stöd och bekräftelse till relevant teori på området. Förhoppningsvis råder det även något mer klarhet kring hur EUs sanktionspolicy och hur EU som internationell sanktionsaktör kan betraktas. Vi hoppas att vi kan lämna läsaren till denna uppsats en aning klokare när det gäller EUs sanktionspolitik

11 Bilaga 1

Bilaga 1 finns tillgänglig via länken:

https://docs.google.com/a/student.lu.se/document/d/11w3StiCvWSBW0QFQFnQe4QLRI6U_cu8Uf1qNIEfo7C0/edit?usp=sharing

Eller på begäran via mail: stv12rle@student.lu.se

12 Referenser

Ang, A. and Peksen, D. (2007). When Do Economic Sanctions Work?: Asymmetric Perceptions, Issue Saliency, and Outcomes. *Political Research Quarterly*, 60(1), pp.135-145.

Basic Principles on the Use of Restrictive Measures (Sanctions). (2004). 1st ed. [ebook] Brussel: Council of the European Union. Available at: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%2010198%202004%20REV%201> [Accessed 4 Jan. 2016].

Brooks, R. (2002). Sanctions and Regime Type: What Works, and When?. *Security Studies*, 11(4), pp.1-50.

de Búrca. G. 2011. "THE ROAD NOT TAKEN: THE EUROPEAN UNION AS A GLOBAL HUMAN RIGHTS ACTOR". *The American Journal of International Law* 105 (4). American Society of International Law: 649–93. doi:10.5305/amerjintelaw.105.4.0649.

Checkel J. (2001), "Why Comply? Social Change and European Identity Change", *International Organization*, (3), p.553-588.

Draft Annual Report from the High Representative of the European Union for Foreign. (2015). 1st ed. [ebook] Brussel: Council of the European Union, pp.10549/15. Available at: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11083-2015-INIT/en/pdf> [Accessed 4 Jan. 2016].

Drezner, D. (2003a). The Hidden Hand of Economic Coercion. *International Organization*, 57(03).

Drezner, D. (2003b). How Smart are Smart Sanctions?. *Int Studies Review*, 5(1), pp.107-110.

Eeas.europa.eu, (2016). *European Union - EEAS (European External Action Service) | Common Foreign and Security Policy (CFSP) of the European Union*. [online] Available at: http://eeas.europa.eu/cfsp/index_en.htm [Accessed 4 Jan. 2016].

Eeas.europa.eu, (2016). *European Union - EEAS (European External Action Service) | Sanctions policy*. [online] Available at: http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm [Accessed 4 Jan. 2016].

Eur-lex.europa.eu, (2007). *Treaty on European Union*. [online] Available at: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12012M/TXT> [Accessed 4 Jan. 2016].

Eur-lex.europa.eu, (2012). *Treaty on European Union*. [online] Available at: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012M/TXT&from=EN> [Accessed 4 Jan. 2016].

Europarl.europa.eu, (2012). *Consistent policy towards regimes against which the EU applies restrictive measures - P7_TA(2012)0018*. [online] Available at:

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P7-TA-2012-0018> [Accessed 4 Jan. 2016].

European Union, (1993). *Treaty of the european union*. Luxembourg: EU.

Eriksson M. (2005), "EU Sanctions: Three cases of targeted sanctions" in P. Wallensteen and C. Staibano (eds.) *International Sanctions: Between Words and Wars in the Global System*, London, Frank Cass.

Factsheet. (2014). 1st ed. [ebook] Brussel: Council of the European Union. Available at: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135804.pdf [Accessed 4 Jan. 2016].

Galtung, J. (1967). On the Effects of International Economic Sanctions, With Examples from the Case of Rhodesia. *World Politics*, 19, pp 378-416. doi:10.2307/2009785.

Guidelines on implementation and evaluation of restrictive measures (sanctions). (2012). 1st ed. [ebook] Brussel: Council of the European Union. Available at: <https://europeansanctions.files.wordpress.com/2013/03/eu-guidelines-on-sanctions-2012.pdf> [Accessed 4 Jan. 2016].

Hovi, J., Huseby, R. and Sprinz, D. (2005). When Do (Imposed) Economic Sanctions Work?. *World Pol.*, 57(04), pp.479-499.

Kirshner, J. (1997). The microfoundations of economic sanctions. *Security Studies*, 6(3), pp.32-64.

Kopraveva, I. and Maarten P, V. (2015). EU Sanctions in Response to Intra-state Conflicts: A Comparative Approach. *European Foreign Affairs Review*, 20(3), pp.316 - 320.

Lundin, H. and Jildenbäck, H. (2015). *Har multilaterala sanktioner blivit mer effektiva än unilaterala sanktioner?*. 1st ed. [ebook] LUND: LUND UNIVERSITY LIBRARIES, pp.6-9. Available at: <https://lup.lub.lu.se/student-papers/search/publication/5034995> [Accessed 4 Jan. 2016].

Portela, C. (2010). *European Union sanctions and foreign policy*. Milton Park, Abingdon, Oxon [England]: Routledge.

Portela, C. (2005). Where and why does the EU impose sanctions ?. *Politique européenne*, 17(3), p.83.

Peksen, Dursun. 2009. "Better or Worse? the Effect of Economic Sanctions on Human Rights". *Journal of Peace Research* 46 (1). Sage Publications, Ltd.: 59–77. <http://www.jstor.org/stable/27640799>.

Peksen, Dursun. 2010. "Coercive Diplomacy and Press Freedom: An Empirical Assessment of the Impact of Economic Sanctions on Media Openness". *International Political Science Review / Revue Internationale De Science Politique* 31 (4). Sage Publications, Ltd.: 449–69. <http://www.jstor.org/stable/20869813>.

Regeringskansliet, (2014). *Sanktioner*. [online] Available at: <http://www.regeringen.se/regeringens-politik/utrikes--och-sakerhetspolitik/sanktioner/> [Accessed 4 Jan. 2016].

Regeringskansliet, (2015). *Sanktioner mot Myanmar (Burma)*. [online] Available at: <http://www.regeringen.se/regeringens-politik/utrikes--och-sakerhetspolitik/sanktioner/Sanktioner-mot-Myanmar/> [Accessed 4 Jan. 2016].

Restrictive measures (Sanctions) - Update of the EU Best Practices for the effective implementation of restrictive measures. (2015). 1st ed. [ebook] Council of the European Union, pp.7383/1/15 REV 1. Available at: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10254-2015-INIT/en/pdf> [Accessed 4 Jan. 2016].

Restrictive measures (sanctions) in force. (2015). 1st ed. [ebook] Brussel: EUROPEAN COMMISSION. Available at: http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/docs/measures_en.pdf [Accessed 4 Jan. 2016].

Rudolf, P. (2007). *Sanctions in International Relations: On the Current State of Research*. 1st ed. [ebook] German institute for international and security affairs. Available at: https://www.google.com/url?q=http%3A%2F%2Fwww.swp-berlin.org%2Ffileadmin%2Fcontents%2Fproducts%2Fresearch_papers%2F2007_RP06_rdf_ks.pdf [Accessed 5 Jan. 2016].

Sundström, M. and Rosén, M. (2012). *En guide till mellanstatliga organisationer*. 2nd ed. Lund: Studentlitteratur.

Smith KE. (2003), *The European Union Foreign Policy in a Changing World*, Cambridge: Polity Press.

Smith, K. (2008). *European Union foreign policy in a changing world*. 2nd ed. Cambridge, U.K.: Polity.

de Vries, A. and Hazelzet, H. (2005), "The EU as a New Actor on the Sanctions Scene" in P. Wallensteen and C. Staibano (eds) *International Sanctions: Between Words and Wars in the Global System*, London, Frank Cass.

Hufbauer, Gary Clyde, Jeffrey J. Schott, Kimberly Ann Elliott, and Barbara Oegg. 2007. *Economic Sanctions Reconsidered*. 3rd ed. Washington, DC: Peterson Institute for International Economics.

Marinov, Nikolay. 2005. "Do Economic Sanctions Destabilize Country Leaders?". *American Journal of Political Science* 49 (3). [Midwest Political Science Association, Wiley]: 564–76. doi:10.2307/3647732.

Manners I. (2002), "Normative Power Europe: A Contradiction in Terms?", *Journal of Common Market Studies*, 40 (2), p.235-258.

Grauvogel, J. and von Soest, C. (2014). Claims to legitimacy count: Why sanctions fail to instigate democratisation in authoritarian regimes. *Eur J Polit Res*, 53(4), pp.635-653.

Un.org, (2016). *Chapter I | United Nations*. [online] Available at: <http://www.un.org/en/sections/un-charter/chapter-i/index.html> [Accessed 4 Jan. 2016].

Un.org, (2016). *Chapter VII | United Nations*. [online] Available at: <http://www.un.org/en/sections/un-charter/chapter-vii/index.html> [Accessed 4 Jan. 2016].

Un.org, (2016). *Charter of the United Nations | United Nations*. [online] Available at: <http://www.un.org/en/charter-united-nations> [Accessed 4 Jan. 2016].

Whang, T., McLean, E. and Kuberski, D. (2012). Coercion, Information, and the Success of Sanction Threats. *American Journal of Political Science*, 57(1), pp.65-81.

Youngs R. (2004), "Normative Dynamics and Strategic Interests in the EU's External Identity", *Journal of Common Market Studies* 42 (2), p.215-235.

Årsrapport 2012. (2013). 1st ed. [ebook] Bryssel: COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION. Available at: http://eeas.europa.eu/cfsp/docs/st14924_en.pdf [Accessed 4 Jan. 2016].

Årsrapport 2013. (2014). 1st ed. [ebook] Bryssel: Council of the European Union. Available at: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12094-2014-INIT/en/pdf> [Accessed 4 Jan. 2016].

Årsrapport 2014. (2015). 1st ed. [ebook] Bryssel: Council of the European Union. Available at: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11083-2015-INIT/en/pdf> [Accessed 4 Jan. 2016].